

synligvis ogsaa virkelig betyder, at der er en stærk Fremgang i Folkemengden og temmelig god Nering for de Vedkommende, der søger til Nakskov, Altfammen Forhold, der godt gjøre, at der ikke særlig trænges til Begunstigelse. Jeg kunde gaa videre med min Sammenligning; men jeg haaber, at disse to Exempler ere tilstrækkelige. Jeg figer altsaa, at, naar man vil give denne Lettelse til 210 Familier i Nakskov, vide vi slet ikke, om disse Familier overhovedet, eller hvilken Del deraf, der har nogen Drang til Lettelsen, og ville vi give den til 19 Familier i Helsingør, vide vi ikke, om der er 19 Gange 19, som der burde have den §. 6. udtaler, at det er Kongen, — naturligvis hans ansvarlige Regjering — der bestemmer, hvorvidt de kommunale Bidrag kunne bortfalde. Det kan gjerne være en hensigtsmessig Bestemmelse, for saa vidt denne Lov skal gaa igennem i denne Samling, hvad den vel skal; men ellers maa jeg finde, at Bestemmelsen er overmaade betenklig. Jeg finder det overmaade betenklig at overslade alene til Regjeringen at bestemme, om og i hvilken Grad kommunale Afgifter skulle hoeves. Jeg kan altsaa med alle Unerkendelse af, at Forlagsstillerne have havt til Hensigt at lade Forslaget komme de Uformuende over hele Landet til Gode, et vist Forhold, ikke opgive den Overbevisning, at denne Hensigt ikke varas ved det nærværende Lovforslag, ubg. at det ikke var en rigtig Bet. til at fremme denne Hensigt, som de ærede Forlagsstillerne ere slaaede ind paa. De Belob, som der her er Tale om, er lade Statskassen give Aftald paa, hvilke efter min Menning, kunne anvendes: langt heldigere til det samme Diemed paa den sanden Maade, ligesom jeg heller ikke kan sejone, at f. Ex. en Haandværker paa Landet, der sidder med en Indlegt af 300 Rd. til sin Familie, staar ob. nærmere til at faae Begunstigelse end en Dagleier med lidt Harkornsstat; der sidder ved Siden af ham, og maaske ikke har Mere end 250 Rd.; men det er alligevel tanken i Forslaget. Forsaavidt man skulle gaa ind paa Stykkevis at ordne Neglerne for Bygningsafgatten — jeg figer stykkevis, thi jeg indrømmer, at der er Drang til en Omregulering — vilde jeg formene, at det var rigtigere at fige, at

de og de Familier af den og den Størrelse, der ikke have Mere at leve af end saa og saa Meget om Året, vere, hvor de end bo, i Hus eller ikke frie for Bygningsafgat; saa kunde de hos de vedkommende Gere lettere faae Hus til Leje end de, der havde noget Mere at leve af, og som ikke sag godt kunde konkurrere, naar der var Tale om at føge Hedselighed og Begunstigelsen vilde paa ligelig Maade komme de Vedkommende til Gode baade i Kjøbenhavn, Kjøbstaderne og paa Landet. Jeg har Intet imod, at Belobet sættes noget højere for Fritagelsen i Kjøbenhavn, og i Kjøbstaderne end for Fritagelsen paa Landet; men min Hensättling gaar ud paa, at naar en Mand har den Forpligtelse, at føre for 2 eller 3 Born og ikke har mere end saa og saa Meget at leve af, ville vi betragte hans Lejlighed, hvor han end bor, som staade ledig. Men dersom man ikke gaar ind paa lignende Grundsatninger — jeg indrømmer, at det kan godt være, at det kan tage 100,000 Rd. vil Hensigten ikke naa; vi bør ikke faste, det saaledes ud, som der ærede Herre efter min Formening ville gjøre; efter Forslaget. Det er muligt at det koste mere, men det er en myltig Godtgjørelse og kan gennemføres; thi enhver Vedkommende, der vil have Begunstigelse, skal da føre Bevis for, at han ikke har Mere at leve af, og saa kan han hos Amtsforvalteren eller Ørigheden faae sit Bevis, og paa var det klaret. Jeg vilde onse, at de ærede Forlagsstillerne kunde gaa en lignende Bet. og alt Tald haaber jeg, at de ville indse, at mine Beviserninger ikke gaa imod deres Hensigt, men kumt imod den Maade, hvorpaa de udfører Hensigten, og i alt Tald haaber jeg, at mine forskellige Ordstigelser mod Lovforslaget, maalvinde deres venstre Optagelse, til Sagens Ædets Behandling. Jeg vilde aabenlykkes nu i at få et svar fra min Hinderburg: Dersom Sag'en med Hensigt til nærværende Lovforslag stillede sig saaledes, at Spørgsmålet om hvorvidt der fra Statens Side burde ugsøres Offre af den Størrelse, som her omhandles, til Fordel for de ringere, stillede Klæssen kunde der ikke være Tale om; noget som høst Meningsforskjel; nærværende Salg, men jeg antager, da at man vilde finde,